Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ ΠΟΥ Θ' ΑΚΟΥΣΟΥΜΕ

ΜΙΑ ΩΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΙΑΝΙΣΤΑ ΑΡΘΟΥΡΟ ΡΟΥΜΠΙΝΣΤΑΪΝ

"Ένας καλλιτέχνης πάντα νέος. Τι λέει για τη μοντέρνα μουσική

Ο διάσημος Πολυνοαμερικανός πιανίστας Άρθούρος Ρουμπινστάϊν που έφθασε χθες στην Αθήνα και εμφανίζεται απόψε σε άτομικο ρεσιτάλ, είναι από τους σίγουρους νικητές της μουσικής. Νέος ώχι μόνο από την άποψη της καταπληκτικής για την ηλικία του ζωτικότητας — έχει κλείσει τα 68ομάντα — αλλά και άπο μιά άλλη φύσεωστικότερη: "Οτι ποτέ δεν έπαψε να δλέπει τη δουλειά του σαν μιά διαρκη, καθηρεμική σχεδόν, τελειοποίηση, μιά κατάστηση. Έτσι, δσοι τον ακούνε σιγυνό, λένε δτι ποτέ δέν επαναμβάνει τον εαυτό του, ποτέ δέν μένει σε μιά ψυχή ερμηνεία, αλλά κάθε φορα παρουσιάζει μια καινουργια σχεδον δημιουργία.

Ζωηρός, εγκάρδιος και ακούραστος δχτικε τώς δημοσιογράφους στο ξενοδοχείο του, αμέσως μετα την αφίξη του χθες τ0 μεσημέρι.

—Είμαι πολύ εύτυχης, μας είπε, πού δρίσκομαι πάλι στην Αθήνα. Έχω τη καλύτερε εντυπωσεις από τότε πού προτιηλθα στην Ελλάδα, δταν τα μαλλιά μου δέν ήταν τοσο γκρίζα.

Ο Ρουμπινστάϊν είχε έλθει τό 1934 στην Αθήνα και έπαιξε με τήν Κρατική Ορχήστρα υπο τήν διεύθυνση τού Δημήτρη Μητρόπουλου.

—Τώρα έρχομαι από τό Τέλ Άβίδ όπου έμεινα τρείς ήμέρες και πήρα μέρος σε δύο κονταρέτα. Μέ τα κονταρέτα αυτά εγκαινιάσθηκε ή ωραιότερη ίσως αίθουσα συναυλιών τού κόσμου. Ήταν ένα διεθνές μουσικό γεγονός, πήραν μέρος έπίσης σ' αυτά ο Ίζακ Στέρν και ο Γάλλος πολυθεμελιώστατος Τορτελιέ.

Απαντώντας σε ερώτηση σχετικά με τις προτιμήσεις του λέει δτι σαν καλλιτέχνης δέν επιτρέπει στον εαυτό του να έχει ιδιαίτερες προτιμήσεις συνθετών ή κομματιών. Κάθε έργο δέν ένα δτι κόσμο αυτοτελή και αυτό τόν κόσμο πρέπει νά τον ζεί ο καλλιτέχνης δταν ερμηνεύει τ0 έργο.

Κατά συνέπεια ό Ρουμπινστάϊν δέν παραδέχεται τίς υπόχρεωσεις καλλιτέχνες — από τούς φτασμένους — με εξδικότητα Μπετόδεντισσού, Σοπεντιστού κλπ. Λένε δτι ό Ίδιος είναι Σοπεντιστής, δέν είναι αλήθεια. Στίς Ίσπανία ό.χ. τού είπαν δτι απόδείξει περίφημα τούς Ίσπανούς συνθέτες, ένώ γιά τόν Ίσπανό Ίτούρυπι είπαν δτι απέδωσε μοναδικά τον Μότσαρτ, ένώ στούς Ίσπανούς ήτανε κάποιος συγκρατημένος. Ο Ρουμπινστάϊν τελευταία δταν ό Ρουμπινστάϊν γύρισε σε δίσκους κομμάτια τού Μπετόδεν. Πολλοί τον ανεκηρυξαν Μπετόδενιστή.

Στή σύνθεση, λέει, δσκίμασε τήν επίδοσή του, αλλά γρήγορα ανακαλυψε δτι δέν έχει ταλέντο.

—Πώς βλέπετε τή μοντέρνα μουσική (τήν δωδεκαφθογγική);

—Πρέπει νά δμολογήσω, απαντά ό Ρουμπινστάϊν, δτι είμαι πολύ γέρος γιά νά μπορώ νά απορροφήσω τίς ρυζικές αυτές μεταδολές, δπως λ.χ. αφομοίωσα στά νιάτα μου τήν επανάσταση τού Στράβίνσκυ. Βλέπω δμως δτι οί νέοι δέν έχουν τήν ίδια δυσκολία. Το λάθος λοιπον πρέπει νά είναι δικό μου, αφού τόσοι άνθρωποι τή δέχονται και τήν αγαπούν.

Ο Ρουμπινστάϊν δεν έτυχε ποτέ νά γνωρίσει έργα Έλλήνων συνθε-

Ο Ρουμπινστάϊν με τή σύζυγό του κατά τη γεφυρική τους αφίξη στο αεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ

τών. Τελευταία δμως έχει ακούσει πολλά γιά τον Σκαλκάτα.

—Μήν ξεχνάτε, προσθέτει, δτι μέχρι πρό δλίγου ήμαστε τόσο άπομονωμένοι στην Αίγυπτο.

Γιά πρώτη φορά εμφανίσθηκε σ' ηλικία 6 ετών στην Βαρσοβία, αλλα δεν θεωρεί δτι αυτή ήταν ή αρχή τής καλλιτεχνικής του καριέρας.

—Το μόνο πού σκεπτόμουν ενώ Εποιζα ήταν δλίγον ένα κουτί σοκολάτες πάνω στό τραπέζι, πού θά μού δίδαναν ώς αμοιδή. Σε ρεσιτάλ εμφανίσθηκα γιά πρώτη φορά στην Αμερική, σε ηλικία 16 ετών.

Κάποιος συνοδεύφας ρωτά τόν διάσημο πιανίστα αν συνάντησε μεγάλες δυσκολίες στην καλλιτεχνική του καριέρα.

—Ποτέ. Από μία πλευρά, λέει, είχα πολλή τύχη και αυτό δέν μού έκανε πολύ καλό. Πολύ νωρίς μέ χειροκρότησαν, με θεώρησαν σπουδαίο κι' αυτό μέ εμπόδισε νά εργασθώ. Αλλά από τότε που πάντρεύτηκα, πρίν δπό 25 χρόνια, ρίχτηκα στη δουλειά γιατί δέν ήθελα νά δόδουν τα παιδιά μου κάποτε δτι ο πατέρας τους είχε ταλέντο, αλλά ήταν δυστυχώς φυγόπονος.

Β. Ρ.